

Desè aniversari del Centre Pas a Pas

El Centre Obert Pas a Pas ha celebrat el seu 10è aniversari amb un acte a l'Ajuntament de Lleida. Els centres oberts són serveis educatius en el lleure adreçats a la infància i l'adolescència, especialment en aquella que es troba en situació d'especial dificultat. En aquest cas, el Centre Obert Municipal Pas a Pas, ubicat a la Mariola, està gestionat per la Fundació Champagnat, dels Germans Maristes.

L'acte s'ha iniciat amb la ponència de la responsable de l'Observatori dels Drets de la Infància, Araceli Lázaro.

Aquest Centre va néixer en uns locals de la parròquia de Sant Pau, quan el curs 2003-2004 aquesta cedeix un

espai als Germans Maristes per organitzar-hi un esplai perquè els nens del barri poguessin anar a les tardes a fer els seus deures escolars, així com tallers i jocs. L'espai es va quedar petit i, el 2005, l'Ajuntament de Lleida va obrir el Centre Obert Pas a Pas, la gestió del qual va quedar sota la responsabilitat dels Germans Maristes. A l'abril del 2010, s'obre el Centre Obert Calidoscopi que, especialitzant-se amb el seguiment i acompanyament de joves, complementa el treball realitzat al Centre Pas a Pas. Actualment acull 80 nens, d'entre 6 i 14 anys i, els dissabtes, es transforma en l'esplai Kacau, obert als nens que ho desitgin.

Iniciació Cristiana d'adults, els catecúmens fan camí

El 21 de febrer, vigília del primer Diumenge de Quaresma, en l'Eucaristia de les 6 de la tarda, a la Catedral, i presidit pel bisbe Joan, s'ha celebrat el ritus de l'elecció amb el lliurament als catecúmens del Símbol de la Fe i el Parenostre.

El temps de Quaresma serà per a ells «el temps de la purificació i de la il·lumi-

nació», temps de preparació abans de la celebració dels sacraments de la Iniciació Cristiana; en la tradició de l'Església, aquest període és un temps de recés espiritual i de conversió.

La celebració dels tres sacraments de la Iniciació Cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) tindrà lloc el 4t Diumenge de Pasqua, també a la Catedral.

AJUDANT A VIURE

El silenci de l'innocent

Ens apropem a la Pasqua, un temps propici per a la reflexió i la meditació tenint en compte esdeveniments previs a la crucifixió i posterior resurrecció de Jesús. L'Evangeli explica el contrast religiós creixent entre Jesús i un grup influent de jueus (fariseus, doctors de la llei, escribes) sobre l'observança del dissabte, sobre l'actitud envers els pecadors i els publicans, sobre allò pur i l'impur. No podem oblidar el paper que va exercir aquesta confrontació a l'últim moment. Si les autoritats jueves van decidir denunciar Jesús davant Pilat no va ser només per por a una intervenció armada dels romans.

Però en fixar-nos en cada gest, cada moviment, cada paraula dels últims dies i hores de la vida de Jesús, apareix alguna cosa que sorprèn: el silenci de Jesús. L'Evangeli de Mateu (27, 12-14) diu: «Jesús no contestava res a les acusacions que li feien els grans sacerdots i els notables. Aleshores Pilat li diu: No sents quants testimonis presenten contra tu? Però Jesús no li va respondre res sobre cap acusació, i el governador n'estava tot sorprès». És el silenci d'algú que tria callar tenint tota la raó i tota l'autoritat per a jutjar a aquells que l'acusen. No és el silenci de la passivitat i la impotència del que no sap què dir, sinó d'algú que coneix i confia en el Jutge Suprem a qui encomana la seva causa. És el silenci de l'innocent.

Jesús dóna exemple de calma, dignitat i total llibertat, en total coherència amb allò que havia predicat, especialment en les Benaurances. No assumeix l'actitud de l'estoic que menysprea el dolor propi. Al contrari, la seva reacció davant el sofriment i la crueltat és molt humana: tremola i sua sang en Getsemaní, desitjaria que s'allunyés d'ell el calze, cerca recolzament en els seus deixebles, crida la seva desolació en la creu. Però no ho fa amb paraules d'imprecació, sinó amb el Salm 22 que és una sentida invocació al Pare: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?». Com dirà la Primera Carta de Pere (2,23): «Quan l'insultaven, no tornava l'insult; quan el turmentaven, no responia amb amenaces». Calla davant Caifàs, calla davant Pilat, que s'irrita pel seu silenci, calla davant Herodes que esperava veure-li fer un miracle (Cf. Lc 23,8).

Cal contemplar a fons aquest tret de grandesa: el silenci de Jesús. No calla per prejudicis o per protesta. Quan la veritat està en joc no deixa sense resposta cap de les preguntes que li fan, però també en aquest cas ho fa amb paraules breus i sense ira. El silenci de Jesús en la Passió és la clau per comprendre el silenci de Déu. Quan el soroll de les paraules es fa massa estrident, l'única manera de dir alguna cosa és callant. El silenci de Jesús de fet inquieta, irrita, treu a la llum la falta de veritat de les pròpies paraules, com quan callava davant els acusadors de l'adultera.

El silenci de Jesús, una actitud que ens pot motivar a viure la Setmana Santa, reflexionant sobre aquest aspecte de Jesús en la seva Passió i a obrir-nos a l'admiració i a l'acció de gràcies commoguts davant la grandesa del seu amor.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **ALBERT FIGUERAS**

70 vegades 7

Si hi ha una cosa que no ha canviat en els 70 anys de vida de Càritas Diocesana de Barcelona és el servei que ofereix d'acollida i d'acompanyament de les persones que viuen situacions de vulnerabilitat. L'evolució de l'acció social de l'entitat, a través d'històries de persones a les quals ha acompanyat i acollit, ha quedat plasmada en el llibre *70 vegades 7* (Plataforma Ed.) d'Albert Figueras.

El títol és molt suggerent i evangèlic...

Vàrem donar voltes al 70... i aviat va sortir *70 vegades 7*, perquè les històries que s'hi expliquen passen en una setmana. Però a ningú no se li escapa una segona lectura relacionada amb la idea de persistir, sense defallir d'intentar les coses una vegada i una altra.

Què transmet el llibre?

La feina extraordinària —poc coneguda i menys reconeguda— dels treballadors socials. Entitats com Càritas contribueixen a trobar solucions quan sembla que ja no n'hi ha. Imagineu què passa quan una dona surt de treballar, la policia li demana papers i, per no tenir-ne, la volen tornar al seu país aquella mateixa tarda? I la seva filla és amb una veïna i no la pot anar a buscar per endur-se-la; i, a sobre, és cap de setmana... Sort que a l'altra banda d'algun telèfon sempre hi ha persones preparades per intentar trobar una solució.

El contacte amb Càritas li ha canviat la vida?

He parlat amb persones que es dediquen a millorar una mica la vida de qui es troba en situacions desesperades. No pots escoltar i quedar-te tan ample... El repte ha estat intentar transmetre aquesta sensació i donar a conèixer històries de superació i històries de fracàs, angoixa i alegria, ràbia i satisfacció. Empatia. Humanitat.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel servei

Senyor,
Posa'ns al servei
dels nostres germans
que viuen i moren
en la pobresa i en la fam
per tot el món.
Confia'ns-els a nosaltres, avui;
dóna'ls el pa de cada dia
juntament amb el nostre amor
ple de comprensió,
de pau i de joia.

Senyor,
fes que miri de confortar
i no de ser confortada,
que miri de comprendre
i no de ser compresa,
que miri d'estimar
i no de ser estimada;
perquè oblidant-se d'un mateix
hom es retroba,
perdonant som perdonats
i morint es ressuscita a la vida eterna.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

A favor de la salut mental

Mi obligació como professional de la salut mental es advertir a los padres en general —tanto de familias íntegras como de familias separadas— que estén en conflicto que, mientras más duren sus trifulcas, más problemas tendrán sus hijos. ¿A que esto parece fácil de entender? Pues no se crea, porque a muchos no les acaba de entrar en la cabeza...

Se ha comprobado que los niños de familias en las cuales continúa un alto nivel de conflicto entre los padres dos años después de la separación, exhiben mayor impulsividad y conductas agresivas que los niños de familias íntegras, pero que, a su vez, los niños de familias separadas con bajo nivel de conflicto son menos agresivos que los que tienen familias íntegras pero conflictivas.

Vuelvo a poner el mayor énfasis sobre la estricta «conflictividad entre los padres» como principal causa de los trastornos entre los hijos. Es cierto que los niños de familias separadas evidencian más alto nivel de ansiedad, menor autoestima y mayor tendencia depresiva que los de familias íntegras, pero estas diferencias sólo están presentes cuando la conflictividad entre los padres sigue siendo alta después de la separación. Es decir, cuando el conflicto postseparación entre los padres es bajo no hay diferencia entre los niños de familia intacta y de familia separada.

No me cansaré de repetir que la estabilidad de una buena relación entre los padres es el clima en que queda más consolidada y asegurada la buena salud mental de los hijos.

Dr. Paulino Castells

(*Crecer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Mujer al pie de la Cruz

En el ángelus del día 8 de marzo, el Papa saludó, oró y bendijo a las mujeres, que «nos transmiten —dijo— la capacidad de entender el mundo con ojos diversos, sentir las cosas con corazón más creativo, más paciente, más tierno». Un gran aplauso acogió sus palabras.

«En la hora suprema de la nueva creación», a los pies de la cruz, encontramos a la Mujer. Cristo nos lleva a María: «Mujer, ahí tienes a tu hijo», «ahí tienes a tu Madre» (*Jn 19,26-27*). María es *madre firmísima*, es *mujer del dolor* y, al mismo tiempo, *de la vigilante espera* de un misterio, más grande que el dolor, que está a punto de cumplirse. Desde su fe, ve brotar el nuevo futuro y aguarda con esperanza el mañana de Dios.

«Dos mujeres —María y la Iglesia— llevan adelante la esperanza que es Cristo.»

Santa Teresa, mujer, fiel hija de María y de la Iglesia, en uno de sus bellos poemas canta: «En la cruz está la vida / y el consuelo, / y ella sola es el camino / para el cielo.»

A los pies de la cruz «también miramos nuestra pequeña alma, que jamás se perderá si continúa siendo también una mujer cercana a estas dos grandes mujeres que nos acompañan en la vida: María y la Iglesia».

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

30. ■ Dilluns Sant (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; sant Hug, bisbe; santa Teodora, màrtir; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. ■ Dissabte Sant. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (litúrgia de les hores: pròpia). [*Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mc 16,1-7). *Per a la missa vespertina*, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em do no per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meua roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

De la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Fragment final)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» C. També se'n burlaven els grans sacerdots, comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.» C. També li feien retrets, els qui havien estat crucificats amb ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà

C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, lamá sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies.» C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclav-lo.» C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.)

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat, digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.» C. També hi havia unes dones mirant-s'ho de lluny. Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el menor i de Josep, i Salomé, que havien seguit Jesús quan era a Galilea i el proveïen amb els seus propis recursos; n'hi havia també moltes altres, que havien pujat amb ell a Jerusalem.

Josep féu rodolar una pedra per tancar l'entrada del sepulcre

C. Ja cap al tard, com que era divendres, a punt de començar el repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre honorable del sanedrí, que esperava també el Regne de Déu, va atrevir-se a anar a trobar Pilat i a demanar-li el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que ja fos mort. Cridà el centurió per informar-se'n, i un cop ho sabé per ell, donà el cos a Josep. Josep comprà un llençol, desclavà Jesús, l'amortallà amb el llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca. Després féu rodolar una pedra per tancar l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria de Josep miraven on l'enterraven.

Lectura del llibre de Isaïes (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados. El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salm responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marcos (Mc 14,1-15,47) (Fragmento final)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «¡Anda!, tú que destruías el templo y lo construías en tres días sálvate a ti mismo bajando de la cruz.» C. Los sumos sacerdotes con los escribas se burlaban también de él, diciendo: S. «A otros ha salvado, y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos.» C. También los que estaban crucificados con él lo insultaban.

Jesús, dando un fuerte grito, expiró

C. Al llegar el mediodía, toda la región quedó en tinieblas hasta la media tarde. Y, a la media tarde, Jesús clamó con voz potente: † «Eloi, Eloi, lamá sabctani.» C. Que significa: † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?» C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, está llamando a Elías.» C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber, diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo.» C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

(Todos se arrodillan, y se hace una pausa.)

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo: S. «Realmente este hombre era Hijo de Dios.» C. Había también unas mujeres que miraban desde lejos; entre ellas, María Magdalena, María, la madre de Santiago el Menor y de José, y Salomé, que, cuando él estaba en Galilea, lo seguían para atenderlo; y otras muchas que habían subido con él a Jerusalén.

José rodó una piedra a la entrada del sepulcro

C. Al anochecer, como era el día de la preparación, víspera del sábado, vino José de Arimatea, noble senador, que también aguardaba el reino de Dios; armándose de valor, se presentó ante Pilato y le pidió el cuerpo de Jesús. Pilato se extrañó de que hubiera muerto ya; y, llamando al centurión, le preguntó si hacía mucho tiempo que había muerto. Informado por el centurión, concedió el cadáver a José. Este compró una sábana y, bajando a Jesús, lo envolvió en la sábana y lo puso en un sepulcro, excavado en una roca, y rodó una piedra en la entrada del sepulcro. María Magdalena y María la de José observaban dónde lo ponían.

COMENTARI

Jesús avança cap a la passió

Jesús agonitzant a la creu s'apropia de la pregària de lamentació del salm 22 (21), d'on reprèn (vegeu 15,34) la frase que fa de tornada del salm responsorial: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»

Aquest salm és ple de desolació, amb imatges colpidores. L'orant, embolcallat pel sofriment i a punt de morir, sent el silenci de Déu i l'hostilitat dels homes.

Però, tot de sobte, la pregària es torna una espera confiada en l'ajut del Senyor i una acció de gràcies que vol compartir amb el poble d'Israel. Al començament de la setmana de passió, aquesta pregària ens introdueix ade-

quadament en la celebració del misteri pasqual de Jesús mort i ressuscitat.

L'Ungit del Senyor, el Messies, que ha estat acollit a Jerusalem per les multituds que cridaven «hosanna!», és el mateix Jesús que, uns dies després, ha estat entregat als seus enemics i clavat a la creu.

Els dos moments no es poden separar, com tampoc no es poden separar la mort en creu i la resurrecció. Sant Marc narra el relat de la Passió amb un estil descarnat, tot accentuant el caire dramàtic i desconcertant de la passió de Jesús, que és interpretada com l'acompliment de la missió històrica de Jesús. Tot l'evangeli de Marc està orientat a la passió de Jesús, fins al punt que s'ha dit que l'evangeli de Marc és un relat de la Passió amb una llarga

introducció. Amb gran llibertat, Jesús recorre el camí de la seva vida que té com a final la creu. Per a ell, la mort en creu no és un incident inesperat, sinó una veritable elecció. Aquesta llibertat sobirana de Jesús és expressió de la seva obediència total al Pare. És el que ens recorda sant Pau a la segona lectura: «S'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu.» Aquí, al peu de la creu, el centurió confessà: «És veritat; aquest home era Fill de Déu.» Paradoxalment, només qui segueix Jesús fins al lloc de la crucifixió pot reconèixer la divinitat de Jesús i proclamar-lo Fill de Déu. És aquí on Déu revela el seu amor gratuït que ens salva.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

Fundació Verge Blanca

La Fundació Verge Blanca és una institució de la Diòcesi de Lleida que té com a objectiu el servei en el camp de l'educació en l'esplai, d'infants, d'adolescents i joves, d'adults i de la tercera edat, tant des de les accions de voluntariat com des de l'àmbit professional.

Per a la realització de les seves activitats la Fundació compta amb tres seccions:

L'Escola de l'Esplai de Lleida, formació d'educadors i educadores en el temps de lleure i l'animació sociocultural; el Servei Colònies de Vacances, entitat de servei per a centres d'esplai; i els Centres d'Esplai Cristians, agrupació de centres i grups d'educació en el lleure.

La Fundació està oberta a totes aquelles persones que considerin la participació en el temps de lleure com una eina d'integració social i educadora.

Nou director del Museu de Lleida diocesà i comarcal

Josep Giralt i Balagueró ha estat seleccionat com a nou director del Museu de Lleida. La Comissió ha valorat la seva àmplia experiència en la gestió de projectes en àmbits molt diversos de la cultura, així com l'alt grau de coneixement del teixit cultural de la zona, a més de la seva experiència com a assessor del Museu de Lleida. La seva candidatura ha estat escollida entre un total d'onze.

Castellidans celebra Sta. Àgata i estrena goigs

El poble de Castellidans (Les Garrigues) ha celebrat la festa de Santa Àgata, patrona de les dones, amb tota solemnitat. Ho ha fet aquest passat 14 de febrer,

comemorant la seva memòria litúrgica que se celebra el 5 de febrer. L'acte central en honor de la santa, organitzat per l'Associació de Dones l'Esplendor, ha tingut lloc a l'església parroquial amb la celebració de l'Eucaristia, que ha estat oficiada pel rector, Mn. Santiago Mataix, i ha comptat amb una nodrida assistència.

L'Eucaristia, solemnitzada per la coral l'Olivera de Castellidans, sota la direcció de Marisa Piñero, ha anat seguida del cant dels «Goigs en Lloança de Santa Àgata».

Mn. Soler publica un llibre

Mn. Gerard Soler, delegat de Litúrgia i Espiritualitat, acaba de publicar el llibre «El Gozo de vivir y celebrar la Eucaristía de la Iglesia», on fa un compendi dels articles, conferències i apunts utilitzats en els exercicis espirituals que ha impartit i en les activitats parroquials desenvolupades com a prevere.

La voluntat de Mn. Gerard en aquest llibre no és només explicar l'Eucaristia, sinó ajudar a viure les seves meravelles. Així ho recull en el pròleg Mons. Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga, cardenal arquebisbe de Tegucigalpa (Hondures).

Comunitat de Vida Xavier (Lleida)

Un grup de membres de la CVX-Xavier de Lleida han anat a Barcelona a rebre formació del nou estil que està prenent la Comunitat a partir de l'última assemblea mundial realitzada el 2013 al Líban.

La formació la va impartir un membre de la comunitat d'Alacant. El nou rumb que està prenent la CVX és

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 29 de març. Diumenge de Rams:**
—12 h, benedicció dels Rams i Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
—19 h, Processó de la Mare de Déu dels Dolors.
- **Dimarts, 31 de març:**
—Jornada Sacerdotal.
—18.15 h, Celebració Penitencial. Catedral.
—19 h, Missa Crismal. Catedral.
- **Dijous, 2 d'abril. Dijous Sant:**
—20 h, Sant Sopar. Catedral.
—21 h, Hora Santa. Catedral.
—22 h, Adoració Nocturna. Pquia. de Sant Pere.
- **Divendres, 3 d'abril. Divendres Sant:**
—19 h, Ofici de la Passió del Senyor. Catedral.
—21 h, Processó del Sant Enterrament.
- **Dissabte, 4 d'abril:**
—23 h, Vigília Pasqual. Catedral.
- **Diumenge, 5 d'abril. Pasqua:**
—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.

ser més una comunitat de vida, la vida és el que ha d'existir en les nostres reunions i el grup el que ens acompanya i ajuda en cada una de les decisions, accions o missions que treballem, el grup és qui ens envia a realitzar l'acció, sempre utilitzant els instruments ignasians.

Trini Catalán

AYUDANDO A VIVIR

El silencio del inocente

Nos acercamos a la Pascua, un tiempo propicio para la reflexión y la meditación teniendo presente acontecimientos previos a la crucifixión y posterior resurrección de Jesús. El Evangelio explica el contraste religioso creciente entre Jesús y un grupo influyente de judíos (fariseos, doctores de la ley, escribas) sobre la observancia del sábado, sobre la actitud hacia los pecadores y los publicanos, sobre lo puro y lo impuro. No podemos olvidar el papel que desempeñó esta confrontación en el último momento. Si las autoridades judías decidieron denunciar a Jesús ante Pilato no fue sólo por miedo a una intervención armada de los romanos.

Pero al fijarnos en cada gesto, cada movimiento, cada palabra de los últimos días y horas de la vida de Jesús, aparece algo que sorprende: su silencio. El Evangelio de Mateo (27,12-14) dice: «Jesús no contestaba nada a las acusaciones que le hacían los sumos sacerdotes y los ancianos. Entonces Pilato le dice: ¿No oyes cuántos testifican contra ti? Pero Jesús no le respondió nada sobre ninguna acusación, y el gobernador estaba muy sorprendido». Es el silencio de alguien

que elige callar teniendo toda la razón y toda la autoridad para juzgar a aquellos que lo acusan. No es el silencio de la pasividad y la impotencia del que no sabe qué decir, sino de alguien que conoce y confía en el Juez Supremo a quien encomienda su causa. Es el silencio del inocente.

Jesús da ejemplo de calma, dignidad y total libertad, en total coherencia con lo que había predicado, especialmente en las Bienaventuranzas. No asume la actitud del estoico que desprecia el dolor propio. Al contrario, su reacción ante el sufrimiento y la crueldad es muy humana: tiembla y suda sangre en Getsemaní, desearía que se alejara de él el cáliz, busca apoyo en sus discípulos, grita su desolación en la cruz. Pero no lo hace con palabras de imprecación, sino con el Salmo 22 que es una sentida invocación al Padre: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?». Como dirá la Primera Carta de Pedro (2,23): «Cuando lo insultaban, no devolvía el insulto; en su pasión no profería amenazas». Calla ante Caifás y ante Pilato, que se irrita por su silencio, calla ante Herodes que esperaba verle hacer un milagro (Cf. Lc 23,8).

Hay que contemplar a fondo este rasgo de grandeza: el silencio de Jesús. No calla por prejuicios o por protesta. Cuando la verdad está en juego no deja sin respuesta ninguna de las preguntas que le hacen, pero también en este caso lo hace con palabras breves y sin ira.

El silencio de Jesús en la Pasión es la clave para comprender el silencio de Dios. Cuando el ruido de las palabras se hace demasiado estridente, la única manera de decir algo es callando.

El silencio de Jesús de hecho inquieta, irrita, saca a la luz la falta de verdad de las propias palabras, como cuando callaba ante los acusadores de la adultera.

El silencio de Jesús, una actitud que nos puede motivar a vivir la Semana Santa, reflexionando sobre este aspecto de Jesús en su Pasión y a abrirnos a la admiración y a la acción de gracias conmovidos ante la grandeza de su amor.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737